

RH TRGOVAČKI SUD SPLIT
Split, Sukoišanska 5

Na br:ST-630/2018

Podnesak stečajnog vjerovnika

I Ovim se podneskom stečajni vjerovnik očituje na podnesak razlučnog vjerovnika od 6.3.2026.g. kako slijedi:

Razlučni vjerovnik ponavlja već istaknute navode i govori o šteti koju bi pretrpio ako se donese rješenje o odgodi namirenja razlučnog vjerovnika .Kakva je do sada tek nastupila šteta za stečajnog vjerovnika koji se tijekom postupka bori pravnim sredstvima da dokaže da tražbina novog razlučnog vjerovnika ne postoji .Stoga ćemo ponoviti navode iz žalbe na Rješenje naslovnog suda koje je VTS RH ukinuo .

Naime, sudu je poznato da je stečajni vjerovnik već podnio tužbu koja se vodi kod Općinskog građanskog suda Zagreb pod brojem P-341/2020 .

Dokaz:Ugovor o prijenosu tražbine

Podnesak sudu P-341/2 na kraju krajeva naslovni Sud je dužan izvršiti uvid u spis OGZ-a P-341/2020

Stečajni vjerovnik ističe da je stečaj pokrenut 2018 godine a Slobodanu Ljubičiću je priznato razlučno pravo 2019 ga ustup tražbine je nastupio danom 7.3.2023 g.koji prema članku 146 stečajnog zakona prijenos razlučne tražbine nije dopušten i temeljem čl.150 st.3 Stečajnog zakona takav Ugovor je ništetan .Obzirom da je Sud dužan da pazi na ništetnost po službenoj dužnosti prema propisima Zakona o obveznim odnosima (čl-327)a pravila parničnog postupka se na odgovarajući način primjenjuju u stečajnom postupku .Stečajni Sud nije lišen ovlasti da pazi na valjanost poslova koji direktno utječu na stečajnu masu i tražbine.

Člankom 11 stavkom 3 Stečajnog zakona (načelo postupka) Sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi i sve potrebne pravne radnje i uvide u spis i po potrebi zakazati raspravu radi utvrđenja svih činjenica.

Sud je utvrdio temeljem čl.150 SZ-a a je Slobodan Ljubičić u stečajnom postupku imao položaj razlučnog vjerovnika koji mu je priznat 2019 g. i naknadno gubi pravo otuđenja i prijenosa tražbine i ustupa iste.na ovakav način je naslovni sud pogrešno primjenio materijalno pravo iz čl.150 stečajnog zakona.

Upravo je naslovni sud povredio pravo na sudsku zaštitu (Ustav RH čl.29 i čl.6 EKLJP)što predstavlja uskraćivanje prava stranke na sudsku zaštitu protiv nezakonitog posla.

Postavlja se pitanje da li Sud smije zanemariti obvezujuće zakonske odredbe u stečajnom postupku u kojima je Stečajni zakon glavni temelj odlučivanja te donijeti Odluku bez primjene obvezujućih odredbi Stečajnog zakona.

Sud je morao odlučiti i primijeniti zakonsku odredbu čl.327 ZOO-a da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti ili je na ovakav način svoju zakonsku dužnost prebacio na Općinski građanski sud Zagreb iako je i sam o tome trebao odlučiti.

Prema prethodno iznijetim svi navodi iz podneska razlučnog vjerovnika su neosnovani, naravno da sud treba donijeti Odluku da se razlučnom vjerovniku ne isplaćuje sporna tražbina te se predlaže donijeti o tome rješenje a takođe donijeti Rješenje da se ostalim stečajnim vjerovnicima izvrši isplata .

Josip Šarko pp